

Första dagen i skolan.

Vi stod och väntade på skol-
bussen, Karin, Ingalill och
jag.

Jag boxade till Ingalill i magen.
Jag minns inte varför.

Karin sprang och hämtade fröken.

Min bror såg mig på väg mot
fotbollsplanen.

Han ropade:

Bra gjort, syrran.

Jag var stolt.

POMPERIPOSSA

och andra sagor

*samlade av
Barbro Svinhufvud*

SAGOSTUNDEN

CYRUS MANNERVIK

SAGOR OCH SÄGNER

FRÅN NORDENS FÖRNTID
OCH MEDeltid

AV Carlsons

Eric Axel Larsson

Mamma och jag skulle lämna
bilen på lagning hos Rolf.

Det står några killar utanför.

Jag minns att jag ställde
mig med ryggen mot dom-

så de inte skulle se att
jag hade bruna ögon.

Jag hade polkagrisrandiga
byxor på mig och en vit topp.

Det var på halvtiorasten som
han stoppade mig.

Ham sträckte fram en litam
skrynkelig lapp.

Jag vecklade upp den och läste:

Jag tycker inte om att du
pussar andra när vi är ihop.
/ Björn.

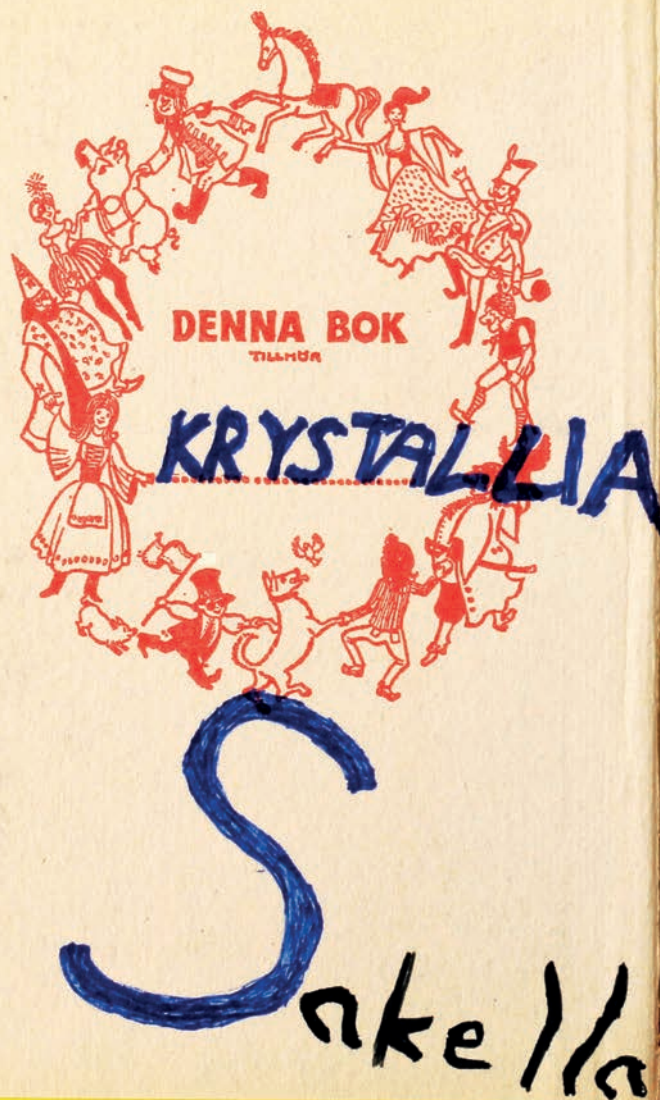
Ibland låg jag och tänkte på
Arne på kvällarna.

Arne hade inte chans på någon
i klassen.

Men jag brukade tänka på honom
ibland.

Inte för att jag var kär i Arne
men för att jag tänkte att

det vore fint
om någon låg och tänkte
på Arne på kvällarna.

När Ensam dog begravde vi
honom i en gammal skokartong
nere på djurkyrkogården,
längst bort på tomten.

Nästa dag gick jag ensam dit
igen och grävde upp skokartongen.

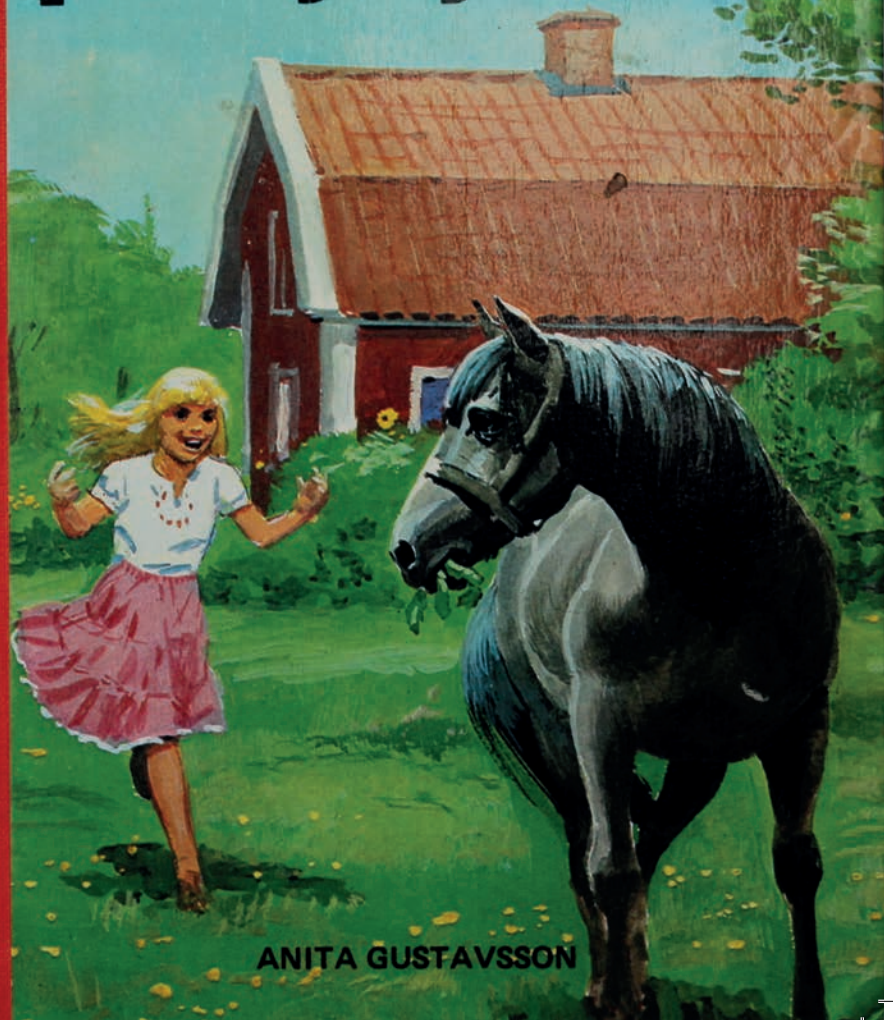
Jag höll den lilla kalla kroppen
i famnen och strök med handen
över pälsen några gånger.

Sedan begravde jag Ensam
en andra gång, ensam.

När jag tittade ner på hans
skor såg jag att
de var nästan likadana som mina

Då förstod jag
att vi aldrig skulle kunna
bli ett par,

ANNAS ponny rymmer

Bra flickböcker

243. *Chandler*: Kuis stolta drömmar.
320. *Chester*: Tre luckor i vildmarken.
321. *Edén*: Gänget på Björnberga.
248. *Ghobé*: Marianne gör slag i saken.
318. *Ghobé*: Tant Barbaras pensionat.
257. *Greene*: Prästgårds-Nan som detektiv.
260. *Haller*: Greta och trean. Illustr.
299. *Högelin*: Mycket kan hända
258. *Jäderin-Hagfors*: Eva Klar!
237. *Jäderin-Hagfors*: Flickorna på Uppåkra
296. *Lindman*: Agneta och »skatten» på Eknäs
252. *Lindman*: Agneta ger sig inte
250. *Marck*: Eva på egen hand.
322. *Mikael*: Monica kommer hem.
244. *Ring*: Tertit.
330. *Sahlin*: Gunilla.
319. *Steijn*: Ferieresan.
238. *Svedenborg*: Silverhjärtat.
239. *Svedenborg*: Blomkullakusinerna.
251. *Svedenborg*: Bröllopet på Blomkulla.
261. *Svedenborg*: Kamraterna.
282. *Svedenborg*: Vivika.

Samtliga böcker kartonnerade.

Jag skulle ge tillbaka -
men det blev
till fel person.

Och tittade hon på hans huvud.

Dom gjorde dig, ubraut hon

förnj. det vad, de bea ar om
nge a n Vi u nte l m r nse a
följa ig ill in mo s lot?

därifrån.

gick

och

han

is

svartskalle

Jag och Andreas snodde grejer från
vår granne Leifs förråd.

Målarburkar, verktyg och annat.

Vi lastade allt i en kärra och
drog efter oss längs grusvägen förbi
mitt hus.

Mamma var ute i trädgården och jobbade.

Hon såg oss när vi gick förbi.

Vi vinkade glatt.

Sedan dumpade vi grejerna bakom
en grushög på en öde tomt på andra
sidan vägen.

Vi skulle spara allt tills vi blev
stora och gifte oss.

Jag sa till Christer att två
träd som står för nära varandra
inte kan växa ordentligt.

Vi satt på en uteservering
i San Marino.

Det var hans 25 årsdag och jag
ville göra slut.

mamma och jag var och hälsade på mormor
dagen innan hon dog.

Jag satt i mormors knä.

Hon strök med handen över mitt långa
hår

och sa:

Vilket vackert hår du har.

Nästa morgon ramlade mormor ihop och
dog vid frukostbordet.

Det är nog det mest humana sätt att
dö på: sa mamma.

Fast det är värst för de anhöriga.

Vilken tur att vi hälsade på mormor
den dagen, sa mamma igen.

Mamma dog

när hon stod i köket och lagade
kvällsmat.

Hon hade lagt ifrån sig låneboken
från bokbussen och sina läsglasögon
på sängen.

I köket tog hon fram två rödspättor
ur kylskåpet.

Just som hon skulle lägga fisken i stek-

pannan föll hon raklång ner på
köksgolvet.

Det är nog det mest humana sätt
att dö på,

sa jag.

Fast jag kom hem en dag försent.

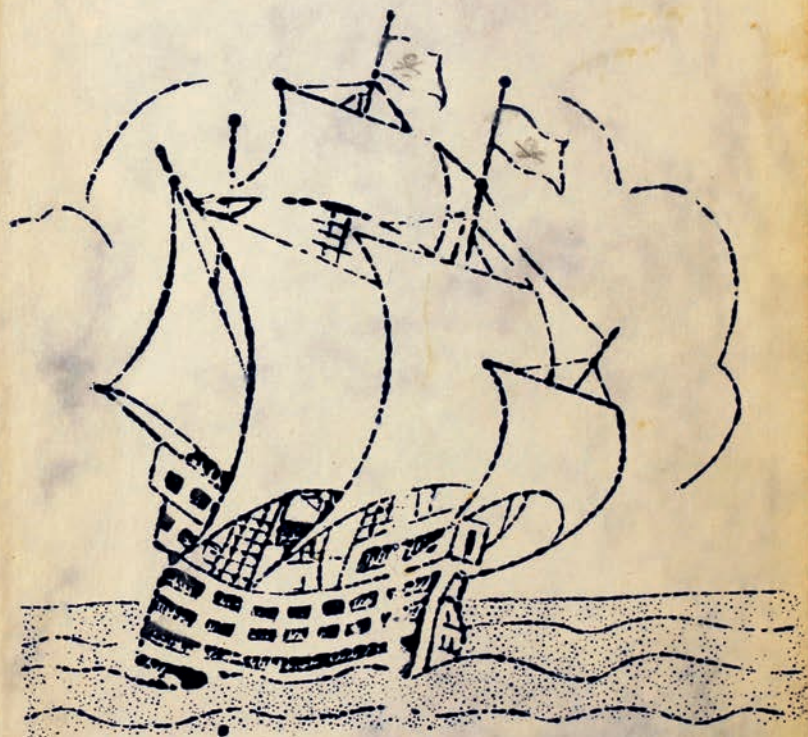
Detta har varit
mammans bok.

Jag hade gjort något dumt
igen.

Kanske var det den gången
Andreas, Marcus och jag rev ner
stenmuren på Orrakullen.

Som straff fick jag gå in på
mitt rum,
Där satt jag en stund på min
säng.

Sedan öppnade jag fönstret
och hoppade ut på gräsmattan.

Någon hade ~~ristat~~ ristat in mina
initialer K.S. på en av bänkarna nere
vid badplatsen.

När jag och Isabell var nere och skulle
ta ett kvällsdopp kom Britta,
ordförande i Ekegårdens byalag, fram till
mig.

Hon sa att det var jag som ristat in
mina initialer och förstört bänken.

-Det ser ju vem som helst, sa Britta.

Det är ju dina initialer: KS.

Men det var inte jag den gången.

Jag gick hem och berättade alltihop.

Jag fick svära inför en Grekiskortodox
ikon att det inte var jag.

Min bror gick ner till ~~ejä~~
badplatse n och slängde bänken i sjön.

Sedan gick han hem till Britta

att hon måste komma hem och ~~be~~ ^{och sa} mig
om ursäkt, personligen.

Och det gjorde hon.

Jag skulle gå på föredrag på Valand.

Det var någon föreläsare från U.S.A.
som verkade intressant.

Jag hade aldrig varit där innan.

Jag tog på mig mina bruna skor.

De var smutsiga så jag putsade
till dom innan jag gick ut.

Där inne satt vi alla i ett stort U
och lyssnade.

-För att öppna upp för samtal,
antar jag.

Jag slängde upp ena benet över
det andra.

Mina nyputsade skor riktigt
blänkte till där inne i mörkret.

Då såg jag

Jag satt mitt i ett hav
av trasiga Converse.

En kille bjuder upp mig till en
tryckare i Societetsparken i Varberg.

Han var ganska så mycket äldre.

Jag tror det var midsommarafton.

Vi dansar.

Plötsligt stoppar han in sin tunga
i min mun.

Han vispar runt några varv.

Jag blev mest paff.
Nästan orörlig.

Kände ingenting.

Då släpper han taget och säger:
Fan, vad du var tråkig.

Och så går han därifrån.

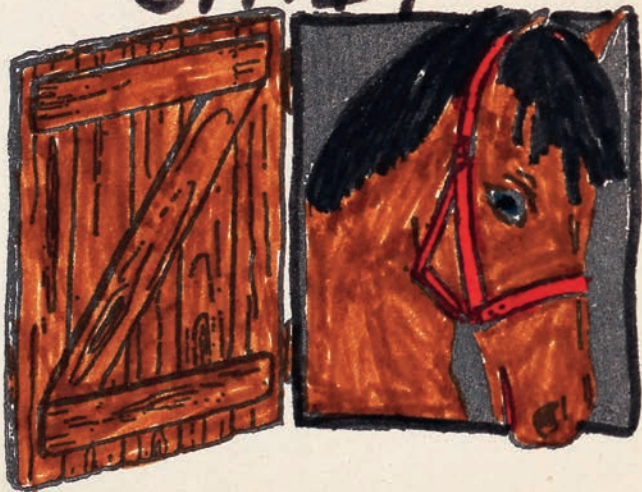
I SAGANS VÄRLD

Illustrerade sagor

av

Enid Blyton

Du kan vinna en
PONNY
eller en *Crescent*
MOPEID
CINDY

rioc.

Klassfest i 5-6ans klassrum.
Bänkarna står uppradade längs väggen.
Dansgolv i mitten.

Vi hade precis dansat tryckare
när jag tog Finns hand
och drog med honom ut i korridoren.

Lite längre bort står Ingalill
och kysser Timo.
Jag sneglar på dom.

Sedan kysser jag Finn på munnen.

Efter det visste jag inte vad
jag skulle göra,
så jag gick därifrån.

Jag hade skrivit något på en av
väggarna till utomhusförrådet på
lekis.

Stora, klumpiga bokstäver i lera.

Ingen hade sett något.

Bara min kompis Camilla som var med.

På kvällen fick jag dåligt samvete.

Jag hoppade upp i mammas knä.

Där bekände jag alltihop.

Mamma sa att det där var väl
igget att bry sig om.

Bokstäverna skulle säkert
snart regna bort.

och även kaninen rå'r inte för,
om stund han har sitt eget hemör
Och så blev det slit

En ville gå hit, en
annan dit.

Men värst blev kive
och trötan törst
det gällde, vem
som på
först.

Den illa riken
grämtade vred:
»Att vika var aldrig
än sed.

och
pappa mig tidigt
lärde

Att känna mitt vä-
de.

Sen starkast och
störst

är också skapa
att vandra först.

när mamma dog

Tog Min BARNdom slut.

jag skulle precis fylla

Gustaf Bolinder

*Den
förgiftade
pilen*

Kr
Krysta
10

**DENNA
★ BOK...
TILLHÖR**

INGA LILL

25

Handwritten signatures and scribbles in green and black ink are scattered around the title and starburst.

Jag och Johan Johansson
hade precis blivit ihop.

Ha n hade inte berättat det
för någon.

Ingalill sa att det var för att
han tyckte det var pinsamt
att säga att han blivit ihop
med mig.

Jag undrade länge varför.

Krystallia Sakellariou
2017

Första upplagan
300 exemplar

Tryck och bokbindning
Markbladet digitaltryck, Skene.

Producerad med stöd av Kulturbryggan.

 Kulturbryggan

När Krystallia dog
var jag hemma hos Anna.

Vi satt i vardagsrummet
och tittade på TV med hennes
föräldrar
när telefonen plötsligt ringde.

Det var mamma.

Hon sa att ^{geia geia} farmor i Grekland
hade dött.

Jag la på luren
och gick tillbaka in i vardags-
rummet.

Tårarna rullade ner för mina
kinder.

Vi fortsatte titta på TV.